

minister var i Juni Maaned ovre hos sine Vælgere i Æbeltoft-Kredsen, og dør indledede ogsaa han med at fortælle, hvad det var for nichtswürdige Personer, der havde været ved Styret i de 7 Aar 1913—20, umulige som Finansmænd og paa anden Maade; og han sluttede med at sige: det var ikke et rart Arbejde at komme i Lag med Finanserne, men vi skal nok skaffe Balance, vi har det endnu ikke, men vi er godt paa Vej.

Det var i Juni Maaned 1922, dette blev sagt, i et Finansaar, hvor Underskuddet var 144 Mill. Kr. Var virkelig den højtærede Finansminister i god Tro i Juni Maaned, da han sagde til sine Vælgere: vi er godt paa Vej til Balance. Ja, det er jo muligt, men jeg kan slet ikke forstaa, hvordan den højtærede Minister kunde komme med en saadan Udtalelse, hvis det ikke var for at vildlede. Det er mig ufatteligt, at i et Aar, hvor Underskuddet er 144 Mill. Kr., og hvor Finansministeren bedre end alle andre maa vide det, gaar han ud midt mellem Samlingerne og siger: vi er godt paa Vej til Balance. Vi har jo aldrig været saa daarlig paa Vej til Balance som i Finansaaret 1922—23, aldrig! Det er aldrig hændt, at en Finansminister har kunnet komme den 1. December og sige: I Fjor var Kassebeholdningen 61 Mill. Kr., i Aar er den 48 Mill. Kr. til Trods for, at vi har laant 131 Mill. Kr. Det er dette Aars Resultat!

Jeg skal ikke her undersøge, hvad Aarsagerne dertil er, det kommer jeg senere til. Men jeg peger blot paa Kendsgerningerne og spørger: hvorfor skal det tilsløres som saa meget andet? Hvorfor skal det skjules? Hvorfor skal Befolkningen have ganske vildledende Oplysninger om Statens finansielle Forhold, saaledes som Tilfældet her er? Og ikke nok med det, da vi mødte paa Rigsdagen i Oktober, kom saa Ministeren til os og sagde: Forholdene er fortvivlede? Nej, ingenlunde. Jeg skal citere, hvad den højtærede Minister sagde, da han i Oktober forelagde Finanslovsforslaget: Der er intet tilstrækkeligt Grundlag til at forudsige Balance, det eneste, der med Sikkerhed kan siges, er, at der er en afgørende Bedring fremkaldt. En afgørende Bedring fremkaldt! I det Aar, hvor vi sidder allerdaarligst i det, er der en afgørende Bedring, takket være Spareforanstaltningerne, sagde Ministeren. Og Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, stolede naturligvis — det er der ikke noget at sige til — fuldt og trygt paa sin Finansmini-

ster. Da han i Slutningen af Oktober, altsaa for omtrent 3 Maaneder siden, talte paa Regeringspartiets Vegne, sagde han: Tallene paa det nu forelagte Budget viser, at vi nærmer os Balance, ja, at vi kan gøre os Haab om at naa den allerede paa Regnskabet for 1923—24, vi ønsker et borgerligt Samarbejde fortsat dels med dette for Øje, dels med det næste Skridt for Øje: en Nedsættelse af Skattebyrden. Ja, hvis det ikke kan kaldes bevidst Vildledning af Befolkningen med Hensyn til de faktiske Forhold, naar vi saa den 1. December, en Maaned efter, faar at vide, at der har været 144 Mill. Kr.s Underskud i det Aar, der er gaaet — ja, saa gad jeg vide, hvordan man skulde bære sig ad med at give ganske urigtige Oplysninger.

Man kan saa spørge: hvorfor kom disse Udtalelser frem? De kom frem, fordi man endnu paa dette Tidspunkt ikke vidste, hvorledes Forholdene vilde stille sig, idet Ministeriet hvert Øjeblik maatte sige til sin konservative Støtte: I kan meget let faa Valg, makker I ikke Ret, faar I Valg; og skulde der komme Valg, saa gjaldt det jo om at kunne sige til Befolkningen: saaledes saa det ud, da vi gik, nu ser I, hvordan disse Mennesker har ført os ind i et Uføre igen, vi var godt paa Vej mod Balance, vi var lige ved Balance, og vi var lige ved at skulle udarbejde et Forslag om Nedsættelse af Skatterne.

Det er ikke mere end 3 Maaneder siden, disse Ord lød her fra Partiet Venstres Ordfører med god Støtte af den højtærede Finansminister. Det forekommer mig, at dette er af den Art, at vi i Dag maa kræve af den højtærede Finansminister: Maa vi nu endelig for en Gang Skyld faa Hemmelighedskræmmeriet lagt til Side? Hvordan sidder vi i det? Hvordan er vore Forhold? Det, vi fik at vide i Juni Maaned af Finansministeren og i Oktober af Finansministeren og af Venstres Ordfører, ved vi i Dag var saa fuldkommen urigtigt, som noget kan være. Man er ikke godt paa Vej til at skaffe Balance, naar man kører med et Underskud større end nogen Sinde. Man er ikke ved at tænke paa Skattenedsættelser, naar det, Ministeren overvejer i Dag, er: Hvor skal jeg finde nye Indtægtskilder? Hvorfor skal da saadanne Oplysninger gives, naar det ikke er for at vildlede? Jeg kan ikke forstaa, at det kan have anden politisk Hensigt.

Og vil vi saa se paa Tiden fra 1. April til 1. December, saa ser vi, at den 1. April viser Statsregnskabet en Kasse-